उभावपि तु तावेव ब्राह्मण्या गुप्तया सह ।
विप्लुतौ शूद्रवद्दण्ड्यौ दग्धव्यौ वा कटाग्निना ॥ ३७७ ॥
सहस्रं ब्राह्मणो दंड्यो गुप्तां विप्रां बलाद्व्रजन् ।
शतानि पञ्च दंड्यः स्यादिच्छन्त्या सह सङ्गतः ॥ ३७८ ॥
मौण्ड्यं प्राणान्तिको दंडो ब्राह्मणस्य विधीयते ।
इतरेषां तु वर्णानां दण्डः प्राणान्तिको भवेत् ॥ ३७९ ॥
न जातु ब्राह्मणं हन्यात् सर्व्वपापेष्वपि स्थितं ।
राष्ट्रादेनं वहिः कुर्य्यात् समग्रधनमक्षतं ॥ ३८० ॥
न ब्राह्मणबधाद्भूयानधर्म्मो विद्यते भुवि ।
तस्मादस्य बधं राजा मनसापि च चिन्तयेत् ॥ ३८१ ॥
वैश्यश्चेत् क्षत्रियां गुप्तां वैश्यां वा क्षत्रियो व्रजेत् ।
यो ब्राह्मण्यामगुप्तायां तावुभौ दण्डमर्हतः ॥ ३८२ ॥
सहस्रं ब्राह्मणो दण्डं दाप्यो गुप्ते तु ते व्रजन् ।
शूद्रायां क्षत्रियविशोः साहस्रो वै भवेद्दमः ॥ ३८३ ॥
क्षत्रियायामगुप्तायां वैश्ये पञ्चशतं दमः ।
मूत्रेण मौण्ड्यमिच्छेत् तु क्षत्रियो दण्डमेव वा ॥ ३८४ ॥
अगुप्ते क्षत्रियविश्ये शूद्रां वा ब्राह्मणो व्रजन् ।
शतानि पञ्च दण्ड्यः स्यात् सहस्रं त्वत्यजस्त्रियं ॥ ३८५ ॥